

Sognet istedetfor om Communerne. Jeg indrømmer villig dette; men skøndt den hele Tilføielse, som jeg gjentagende anbefaler til Bedtagelse, og i hvis Princip jeg troer, at man er ganske enig, vistnok trænger til en fyldigere Redaction, saaledes som Tilføielsen til § 30 ogsaa vil blive Gjenstand for imellem anden og tredje Behandling, mener jeg dog, at Forslaget til § 50 nu foreløbigt kan vedtages, som det foreligger. Jeg skal kun endnu omtale et Endringsforslag, der er stillet af tre ærede Landsstingsmænd, nemlig det til § 47, der findes anført under Nr. 29. Den høitærede Indenrigsminister har allerede imødegaaet dette Endringsforslag, men jeg vuffer at fremhæve endnu en Grund, hvorfor jeg maa ansee det for aldeles urigtigt. Naar et Amtsraad fik den Bemyndigelse, som der ved dette Forslag vilde blive givet det, nemlig, at det uden høiere Samtykke kunde optage Laan, blot med den Indskrænkning, at den samlede Gjæld, der saaledes paadroges Amtscommunen, ikke til nogen Tid maatte overskride et Beløb af 3 Rd. pr. Tønde af det til Amtsrepartitionsfonden bidragydende Hartkorn, saa vilde deraf følge foruden Alt, hvad der allerede er blevet gjort opmærksom paa, at Amtsraadet ved at benytte Indrømmelsen i dens fulde Udstrækning kunde gjøre det til en Umulighed for et tilkommende Amtsraad for den samme Amtsraadskreds endogsaa i fjerneste Henseende at benytte denne Indrømmelse, uagtet den dog synes at skulle være givet ethvert Amtsraad for den samme Amtsraadskreds. Derfor et Amtsraad i 1867 eller 1868 optog et Laan paa 3 Rd. pr. Td. Hartkorn for et Tidsrum af 10 eller 20 Aar, saa vilde jo ethvert efterfølgende Amtsraad i det nævnte Tidsrum være affaaet fra at benytte den Bemyndigelse, som det tidligere Amtsraad til en vis givet Tid havde benyttet i dens fulde Udstrækning, og det efterfølgende Amtsraad vilde altsaa ikke kunne optage noget Laan paa en eneste Skilling pr. Tønde Hartkorn. Amtsraadet i Maribo Amt kunde ders efter f. Ex. i 1867 paa denne Maade uden Indskrænkning optage et Laan paa 93,000 Rd. paa 10 eller 20 Aar — der er 31,000 Tønder Hartkorn i Maribo Amt —, og det vilde derved have gjort det umuligt for ethvert føl-

gende Amtsraad for den samme Amtsraadskreds nogenstunde, førend de 10 eller 20 Aar vare udløbne, at optage en eneste Skillings Laan. Der staaer og der maa i Forslaget staae en Begrænsning, som ikke til nogen Tid maa overskrides, men, naar Bemyndigelsen altsaa engang var benyttet i dens hele Udstrækning, saa var Bemyndigelsen dermed formeent ethvert Amtsraad i den Amtsraadskreds, indtil det Aaremaal, for hvilket et saadant Laan var optaget, var udløbet.

Mourier-Petersen: Den ærede Minister var saa god i Slutningen af sidste Møde at besvare min Henvendelse til ham angaaende § 48. Jeg maa imidlertid beklage, at hans Svar ikke har kunnet forekomme mig fuldkomment tilfredsstillende, og det saameget mindre, som den høitærede Minister ikke indlod sig paa at udtale, om Meningen af Paragraphen ikke er den, at Thing- og Arresthuusbygninger, Arbeidsanstaltsbygninger og Jordemoderboliger med tilhørende Lodder nu skulle ophøre at være særskilt Eiendom for de enkelte Herreder eller Delse af Amtsraadskredsen og derimod gaae over til at blive hele Amtets Eiendom. Den ærede Minister svarede blot, at man ikke i § 19 for Sognecommunerne Vedkommende havde fastsat nærmere Regler for Ophøret af de i dem stedfindende særskilte Bygninger, og at man maatte antage, at, naar nærmere Regler ikke vare fornødne med Hensyn til Sognecommunerne, saa vare de det heller ikke med Hensyn til Amtscommunerne, der jo dog vare betjente af idetmindste ligesaa gode Kræfter. Men skøndt jeg nu ikke er blind for de Vanskeligheder, der ogsaa vilde opstaae i Sognecommunerne ved Løsningen af den omhandlede Opgave, saa troer jeg dog at turde sige, at Forholdene ikke ganske kunne betragtes som eensartede i Sognecommunerne og i Amtscommunerne, idet de i Sognecommunerne maae ansees for at være meget mere overfluelige og lettere haandteerlige end i Amtscommunerne, hvor Spørgsmaalet vil komme til at dreie sig om store Værdier. Jeg for min Person er ganske vist af den Mening, at de her omhandlede Gjenstande skulle ophøre at være særskilt Eiendom for de enkelte Herreder og Kredse, og at de skulle gaae over til at blive